

Autor: Urszula Wesół

12.03 – Dzień Matematyki

Cele główne:

- rozbudzanie zainteresowania dzieci czynnościami matematycznymi
- rozwijanie kompetencji matematycznych w zakresie liczenia, operowania cyframi, porównywania i dostrzegania zależności między obiektami

Formy pracy:

- praca z całą grupą
- w parach
- indywidualna

Metody pracy:

- czynnościowe – zadań stawianych dziecku do wykonania, ćwiczeń, samodzielnych doświadczeń dziecka
- słowne – rozmowa, instrukcja
- oglądowe – praca z ilustracją
- aktywizujące – burza mózgów
- zabawy paluszkowe
- elementy relaksacji

Środki dydaktyczne:

- wycięte z kartonu cyfry
- ilustracje z życia codziennego (załącznik)
- miara budowlana lub centymetr krawiecki
- kilogramowe opakowanie produktu, np. cukru
- przedmioty z życia codziennego, np. jabłko, książka, łyżka, kredki, ziemniak, płyn do naczyń, gumowa kaczka, poduszka
- klocki
- obrazki przedstawiające pasujące do siebie przedmioty (załącznik)
- sprzęt do odtwarzania i nagranie muzyki balowej i relaksacyjnej, np.
 - https://www.youtube.com/watch?v=tpEE_j6AqXI&list=PLn_OTDJo7To-vkCLZK2kbh4orXuCEnHL4
 - <https://www.youtube.com/watch?v=l7Dvd3nwdaw>.

Matematyka tu i tam

1. Zabawa na dobry początek

- Dzieci siedzą w kole.
- Prowadzący zaprasza je do zabawy z palcami w roli głównej.

Mam 10 palców małych do zabawy doskonałych
(podnosimy dłonie do góry),

Mogę wszystko zrobić nimi – paluszkami malutkimi
(ruszamy palcami).

Mogę zamknąć je w piąsteczki lub rozłożyć jak chusteczki
(zamykamy i rozkładamy dłonie).

Mogę w słońko je zamienić, albo schować do kieszeni
(otwieramy dłonie, wkładamy do kieszeni).

Mogę podnieść je wysoko lub rozłożyć tak szeroko
(podnosimy ręce wysoko i rozkładamy na boki).

Mogą w koszyk się zaplatać albo jak motylek latać
(splatamy dłonie, machamy palcami).

Mogę je ustawić w rzędku lub rozpocząć od początku!
(łączymy dłonie palcami).

źródło: <https://loogomowa.pl/zabawy-paluszkowe/>

2. Gdzie jest matematyka?

- Prowadzący zaprasza dzieci do odszukania ukrytych w Sali cyfr.
- Po zgromadzeniu wszystkich cyfr prowadzący pyta, gdzie jeszcze, oprócz liczb, kryje się matematyka.
- Prowadzący prezentuje dzieciom ilustracje z życia codziennego.
- Dzieci określają, w jaki sposób pojawia się w nich matematyka.

3. Ważymy

- Na dywanie leżą różne przedmioty, które znajdziemy w naszym otoczeniu: kilogramowe opakowanie np. cukru, opakowanie makaronu, jabłko, ziemniak, pudełko z herbatą, butelkę płynu do naczyń, wazon, książkę.
- Dzieci biorą do ręki kilogram cukru. Następnie biorą inne przedmioty i oceniają, czy są lżejsze, czy cięższe niż kilogram.
- Dzieci biorą do jednej ręki opakowanie cukru, a do drugiej makaronu, oceniają, który przedmiot jest cięższy. Następnie porównują jabłko i ziemniak, pudełko i butelkę, wazon i książkę, gumową kaczkę, poduszkę...

4. Mierzymy

- Za pomocą centymetra krawieckiego lub miary budowlanej nauczyciel pokazuje dzieciom, ile to jest jeden metr. Sprawdzamy, czy uda nam się zrobić bardzo duży krok o długości jednego metra?

- Następnie nauczyciel mierzy odległość pomiędzy ustalonymi punktami za pomocą kroków. Zachęca dzieci do liczenia kroków.
- Następnie tę samą odległość za pomocą kroków mierzy chętne dziecko. Dzieci wraz z prowadzącym zastanawiają się, dlaczego otrzymano inny wynik.
- Mierzyć możemy również dłonią, stopą, łokciem. Ile stóp zmieści się na dywanie? Czy będzie ich tyle samo, co łokci? Ile dłoni zmieści się na stole, i czy będzie ich tyle samo, co długości palców?
- Do mierzenia możemy również wykorzystać: kredki, łyżki, książki, kapcie lub dowolne inne przedmioty.

5. Tworzymy budowle

- Matematyka jest potrzebna również na budowie. Prowadzący zaprasza dzieci do zabawy w budowanie.
- Każde dziecko otrzymuje 7 klocków.
- Nauczyciel proponuje dzieciom, aby stworzyły z klocków dowolne budowle. Dzieci prezentują swoje budowle innym.
- Nauczyciel ze swoich klocków układa szereg. Prosi dzieci, aby ułożyły swoje klocki w ten sam sposób.
- Dzieci przeliczają klocki w szeregu.
- Prowadzący układa swoje klocki najpierw w piramidę, później buduje z nich most.
- Dzieci naśladują takie samo ułożenie klocków. Za każdym razem je przeliczają i stwierdzają ich ilość.
- Na koniec prowadzący układa klocki w szeregu tak samo, jak na początku. Dzieci przeliczają je ponownie. Wszyscy wspólnie ustalają, co podczas budowania się zmieniało, a co zmianom nie podlegało.

6. Matematyczny bal

- Prowadzący rozdaje dzieciom obrazki przedstawiające przedmioty należące do wspólnych zbiorów, np. ubrania, naczynia.
- Prowadzący zaprasza dzieci do uczestnictwa w balu. Odtwarza muzykę, którą dzieci swobodnie interpretują ruchem. Gdy muzyka cichnie (prowadzący zatrzymuje nagranie), dzieci odszukują kolegów, którzy posiadają obrazki należące do wspólnego zbioru.
- Dzieci wymieniają się obrazkami.
- Zabawa trwa tak długo, jak długo sprawia dzieciom radość.

7. Matematyczne podsumowanie

- Po skończonym balu dzieci kładą się na plecach na dywanie.
- Nauczyciel odtwarza spokojną muzykę relaksacyjną, np. <https://www.youtube.com/watch?v=l7DVd3nwdaw>.

- Prowadzący prosi dzieci, aby skupiły się na swoim oddechu. Powoli przelicza od 1 do 4 – dzieci w tym czasie nabierają powietrza, podczas odliczania od 4 do 1 – dzieci wypuszczają powietrze.

Modyfikacje:

- Możemy zaproponować dzieciom porównywanie objętości cieczy lub materiałów sypkich, przelewanie i przesypywanie do kubków, a następnie szeregowanie ich pod względem ilości zawartości.

Bibliografia:

K. Dahl, M. Lepp, *Matematyka ze sznurka i guzika*, wyd. ZAKAMARKI, Poznań 2010
A. Łubkowska, *Nauka liczenia*, wyd. Nasza Księgarnia, Warszawa 2018
M. Skura, M. Lisicki (red.), *Myślenie matematyczne. Zabawy i zadania dla młodszych przedszkolaków*”, wyd. Forum Media Polska, Poznań 2019

